

BLANDBAND

Rapportnummer: 2011.4.3

Konstnärlig kandidatexamen i textildesign
Textilhögskolan, Högskolan i Borås 2011
Ett examensarbete av Sara Sjögren
Personnummer: 830401-3223
Examinator: Tonje Kristensen
rapportnummer: 2011.4.3

Sammanfattning

Under tio veckor har jag arbetat med skapandet av kollektionen Blandband.

Utgångspunkten var ränder och lura ögat. Jag ville undersöka vad som utgör en rand och hur en tredimensionell rand ser ut. Redan i början av arbetet satte jag en färgskala bestående av dels kulörta, starka färger och dels två nyanser av grått samt svart och vitt. Jag angrep arbetet med hjälp av en designmetod bestående av fem faser: Målsättning och research, Idéutveckling, Konzeptutveckling, Realisering, Presentation och kommunikation.

Färgpaletten, målsättning och moodboard som togs fram under första fasan fungerade tillsammans genom hela processen som en bas som jag kunnat stödja mig mot. Efter att idéer och koncept utvecklats började en kollektion ta form. I kollektionen Blandband ingår tre mönster; Samantha, Tommy och Lena, i vardera två färgställningar, dur och moll. Kollektionen är digitaltryckt på tre olika bomullskvaliteter. I den här rapporten redovisar jag mitt examensarbete Blandband i ord och bild.

Summary

Throughout ten weeks I have been creating the Blandband collection. The starting point was stripes and trompe l'oeil. I wanted to explore what constitutes a stripe. In the beginning of the project I decided on a color palette containing partly of vibrant colors, and partly two shades of gray, black and white. I have used a basic design method with five phases: Research and Positioning, Concept generation, Concept development, Concept realisation, Presentation and Communication. The collection Blandband consists of three patterns: Lena, Samantha and Tommy, each pattern in two different colorways. This is the report of my bachelor thesis Blandband

Innehåll

INLEDNING	sida 3
BAKGRUND	3
SYFTE	4
BEGRÄNSNINGAR	4
METOD	4
Målsättning och research	5
Val av Teknik	5
Färg	5
Definition kollektion	6
Research	6
Idéutveckling	7
Konceptutveckling	10
Realisering	13
Kollektion	13
Rapportering	15
Färgställningar	17
Digitaltryck och material	18
Presentation och kommunikation	21
Döpa mönster	21
Presentation	22
RESULTAT	25
DISKUSSION	27
Möjlig vidareutveckling	28
KÄLLOR	29
Referenser	29
Litteraturlista	29

INLEDNING

Ränder har alltid fascinerat och inspirerat mig, som en geting dras till en sockerbit, dras jag till ränder. Under ett projekt hösten 2009 försökte jag gå till botten med min randbesatthet och svara på vad det är för speciellt med ränder? I mitt examensarbete vill jag återigen dyka ner i randen. Arbetet ska resultera i en kollektion metervara med tre mönster i vardera två färgställningar på temat rand och lura ögat.

BAKGRUND

Jag har alltid känt mig dragen till ränder. Men vad är det som är så fascinerande med ränder? Den frågan ställde jag mig själv inför ett projekt hösten 2009 då jag bestämde mig för att äntligen gå till botten med min randbesatthet. Jag studerade speciellt konstnären Daniel Buren som hade ränder som konstant uttryckssätt i sin konst. Han ville visa på att konst inte bara behöver ställas ut på pampiga museer, utan kan finnas överallt i vårt samhälle. I 1960-talets Paris satte han upp hundratals randiga affischer i tunnelbanan och blev på det sättet en slags anfader för street art.

I mitt arbete tittade jag på vad det fanns för vardagsränder i min närmiljö som jag sedan fotograferade. Vardagsränderna blev till en kollektion bordstextilier där till exempel ränderna i ett värmeelement blev mönstret på en servett. Jag kom i mitt arbete fram till att ränder är beskrivande, till exempel ett randigt plagg på en kropp beskriver på ett topografiskt sätt kroppens form. Ränder är också ett enkelt och gammalt mönstringssätt där rapporten är lätt att få grepp om. Trots att jag arbetat länge med mina ränder kände jag mig på långa vägar inte färdig. Därför blev det naturligt att jag i mitt examensarbete fortsatte med mitt favoritmönster.

SYFTE

I mitt skissarbete vill jag undersöka var gränserna går för vad som utgör en rand. I kombination med undertemat lura ögat vill jag testa vad en tredimensionell rand är och hur den ser ut. Fokus i arbetet ligger på mönster, färg och kollektionsarbete. Jag vill förmedla en känsla av energi, glädje och lekfullhet i mina mönster.

BEGRÄNSNINGAR

Kollektionen vänder sig inte till någon speciell målgrupp, textilierna har inget på förhand uttänkt användningsområde utan det är upp till brukaren själv hur textilen ska användas. När det gäller material kommer jag att använda mig av det som finns tillgängligt på Textilhögskolan. Jag tar inte i mitt arbete hänsyn till ekonomi eller kommersiell gångbarhet. Mina mönster är skapade för att kunna digitaltryckas, varför jag inte begränsat antal färger som ingår i varje mönster, vilket skulle behövas om mönstret skulle tryckas med någon annan tryckteknik så som screentryck eller rotationstryck. Miljö och hållbarhet behandlar jag inte heller i det här arbetet.

METOD

Under arbetet har jag använt mig av en designprocess innehållande fem faser:

- Målsättning och research
- Idéutveckling
- Konzeptutveckling
- Realisering
- Presentation och kommunikation

Med designmetoden ovan har jag arbetat mig igenom mitt examensarbete. Jag känner mig trygg med metoden eftersom jag använt mig av den tidigare under utbildningen flera gånger och därför vet fungerar för mig. Genom hela arbetet för jag arbetsdagbok. Med ord och bilder fångar jag vad som händer i mitt arbete. I dagboken kan jag hela tiden följa min process, och kommunicera vad som händer i mitt arbete till min handledare.

Målsättning och research

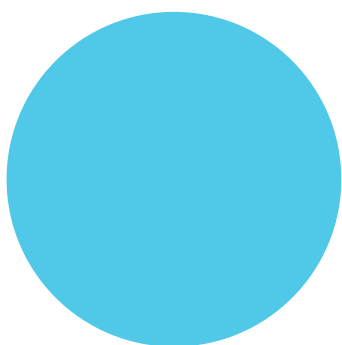
Jag börjar med att definiera vad jag vill att arbetet ska mynna ut i. Det kommer fungera som målsättning/kravspecifikation och alltid vara facit när jag under processen behöver ta beslut och kommer hjälpa mig att inte tappa fokus. Målet är att skapa en kollektion mönster som ska uttrycka glädje, energi och lekfullhet på temat rand och lura ögat, produkten är metervara.

Val av teknik

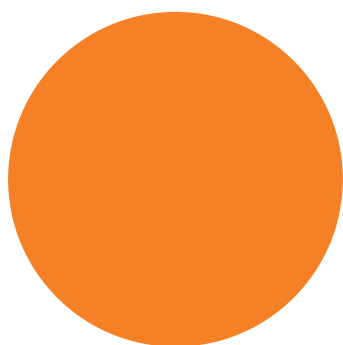
Jag vill under arbetet fokusera på skiss, mönsterbearbetning, färg och kollektion. På Textilhögskolan finns det möjlighet att screentrycka och digitaltrycka. Jag väljer från början digitaltryck som teknik. Jag behöver då inte lägga tid på att ställa in tryckbord, färgseparera mina mönster och blanda färger som jag hade behövt vid screentryck. Med digitaltryck kan man ha obegränsat antal färger, och maskinen skriver ut fotorealistiskt. Jag kan då känna mig obunden vid val av färg och motiv i mönstren. Jag väljer också att digitaltryck med tanke på mitt undertema lura ögat. Jag vill kanske använda foto, urklipp ur tidningar, kort sagt jobba med kollageaktigt uttryck i mina mönster och då lämpar sig digitaltryckstekniken utmärkt.

Färg

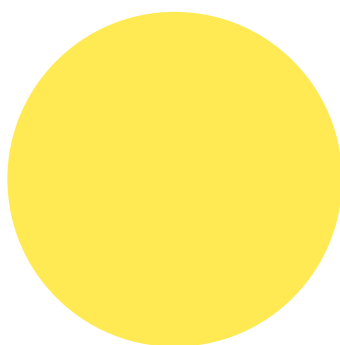
Innan jag börjar skissa sätter jag min färgpalett. Jag väljer färger som för mig tillsammans utstrålar det som jag skrivit om i min målsättning; glädje, energi och lekfullhet. Jag väljer ut det som jag personligen tycker är den finaste mörkblå, röd, orange, gul, turkos och rosa och kallar dem tillsammans mina grundfärger. I färgpaletten finns också hjälpfärger; en ljusgrå, en mellangrå, vitt och svart. De diskretare hjälpfärgerna fungerar som statister till de glada färgerna.

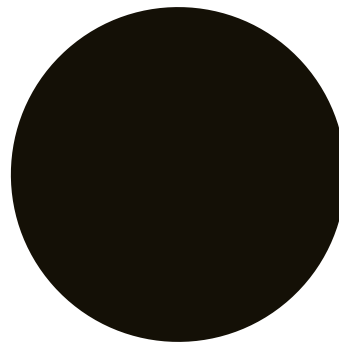
Pantone 2985C

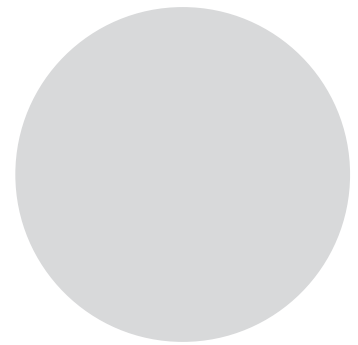
Pantone 158C

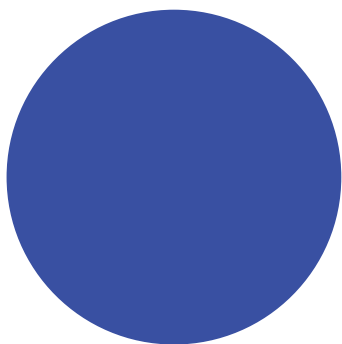
Pantone 107C

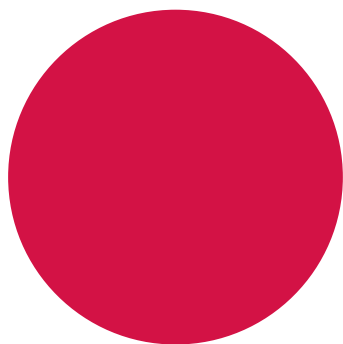
Pantone Black C

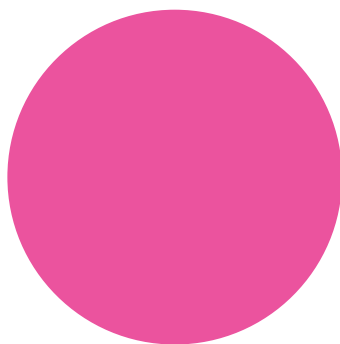
Pantone Cool Grey 3C

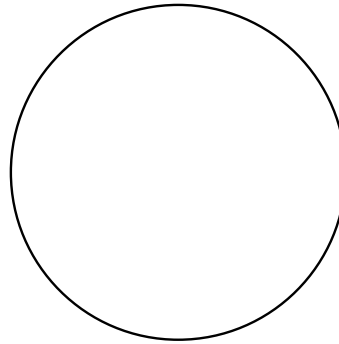
Pantone 2736C
5

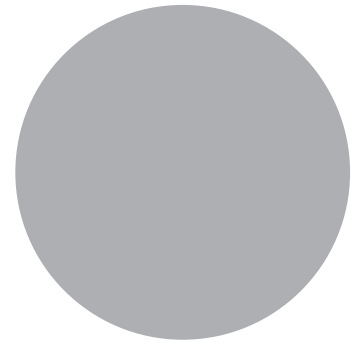
Pantone 200C

Pantone 225C

White

Pantone Cool Grey 7C

Definition kollektion

Jag definierar för mig själv viktiga element som spelar in i ett kollektionsarbete. Textiliernas färger, skalan på mönster i förhållande till varandra, genomgående stämning, material och mönsterbilder är faktorer som är viktiga i en textilkollektion. Jag vill att min kollektion ska uppfattas som en helhet, bestående av tre egna mönster, lite som en familj som består av starka individer men som klart och tydligt hör ihop. Min kollektion ska hållas ihop främst med hjälp av färg, stämning och det genomgående temat rand.

Research

Jag tittar på hur randen genom tiderna har fungerat, och finner att den har ett dramatiskt förflutet. På italienska och franska målningar från 1300-talet används randen för att accentuera att vad som försiggår på bilderna är syndigt. Till exempel var prostituerade kvinnor tvungna att bära randiga sjalar för att man skulle kunna skilja dem från ärbära kvinnor. Att ha samlag utanför äktenskapet var fel vilket visades genom två älskande under ett randigt täcke (Pastoureau, 1998). Under det tidiga 1700-talet vände randens status då det franska hovet började visa sig i praktfulla, randiga kläder, vilket gjorde randen till högsta mode under resten av 1700- och början av 1800-talet (Pastoureau, 1998). Att randen är ett uttrycksfullt mönstringssätt råder det ingen tvekan om. I nazisternas dödsläger under andra världskriget ikläddes fångarna randiga plagg, för att det på långt avstånd skulle synas att de var just fångar. Inom konsten har bland annat Matisse och Picasso använt sig mycket av ränder. Den brittiska konstnären Bridget Riley började på 1960-talet att arbeta med optiska synvillor i sin konst och använde sig frekvent av ränder (Hampshire, 2006).

Idéutveckling

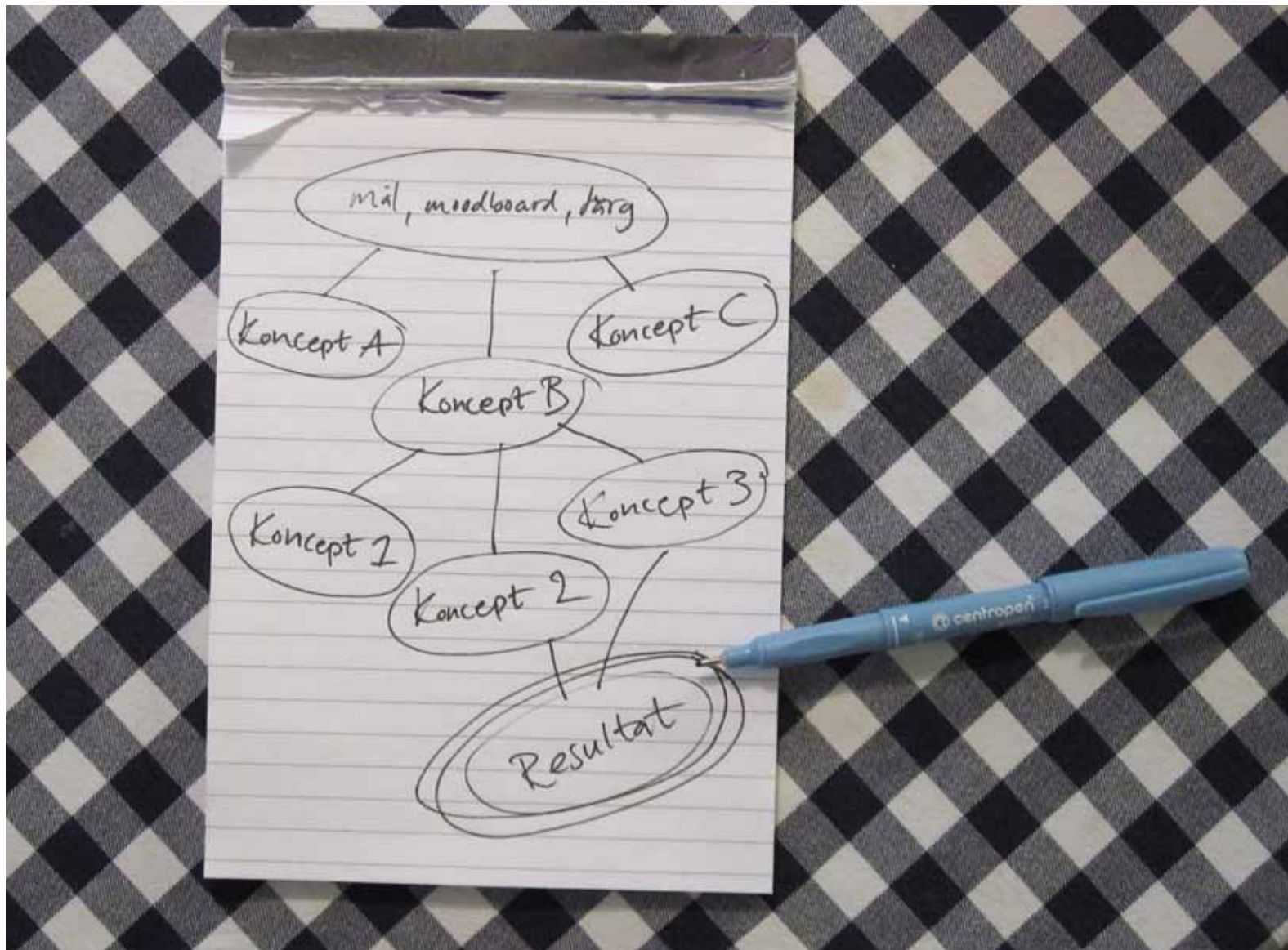
Med färgpalett, moodboard och mål som bas börjar jag skissa i ord och tankar på tre olika koncept. Jag funderar på randens olika egenskaper och ord som struktur, förutsägbar och lättbegriplig kommer till mig. Jag tänker på motsatsord som blir ostrukturerat, svåråtkomligt och oöverskådligt. Samma procedur gör jag med lura ögat och får då fram som signifikanta beskrivningar illusion, ljuga och egen sanning. Motsatsorden blir säkert, enkelt och verklighet.

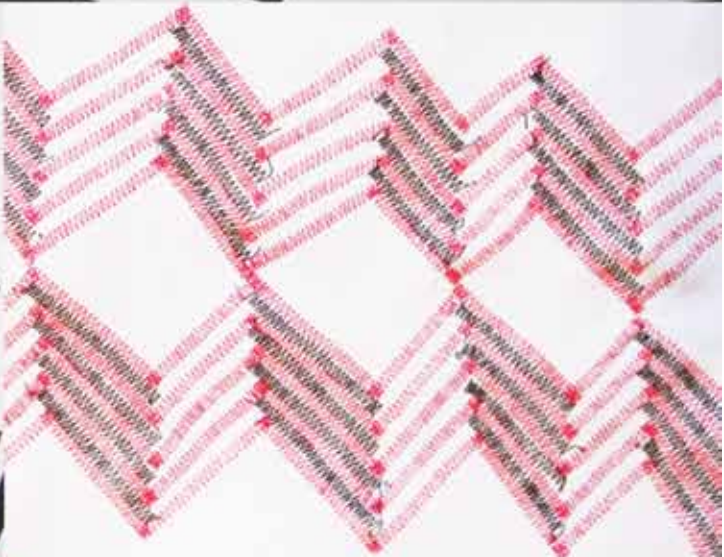
De tre koncepten jag till slut kommer fram till är:

A. Verklig enkelhet - en kollektion med exakt matematiskt uträknade mönster med optiska synvillor.

B. Illusion av kontroll - en kollektion med mönster som vid första anblicken inger ett lugnt, strukturerat intryck men som på närmare håll visar sig vara något helt annat. Man känner sig lurad.

C. Illusion av en illusion - mönster som är asymmetriska, ger ett rönt intryck, en slags dubbel trompe l'oeilleffekt då man först tror att man ser en illusion men sedan inser att även det var en illusion.

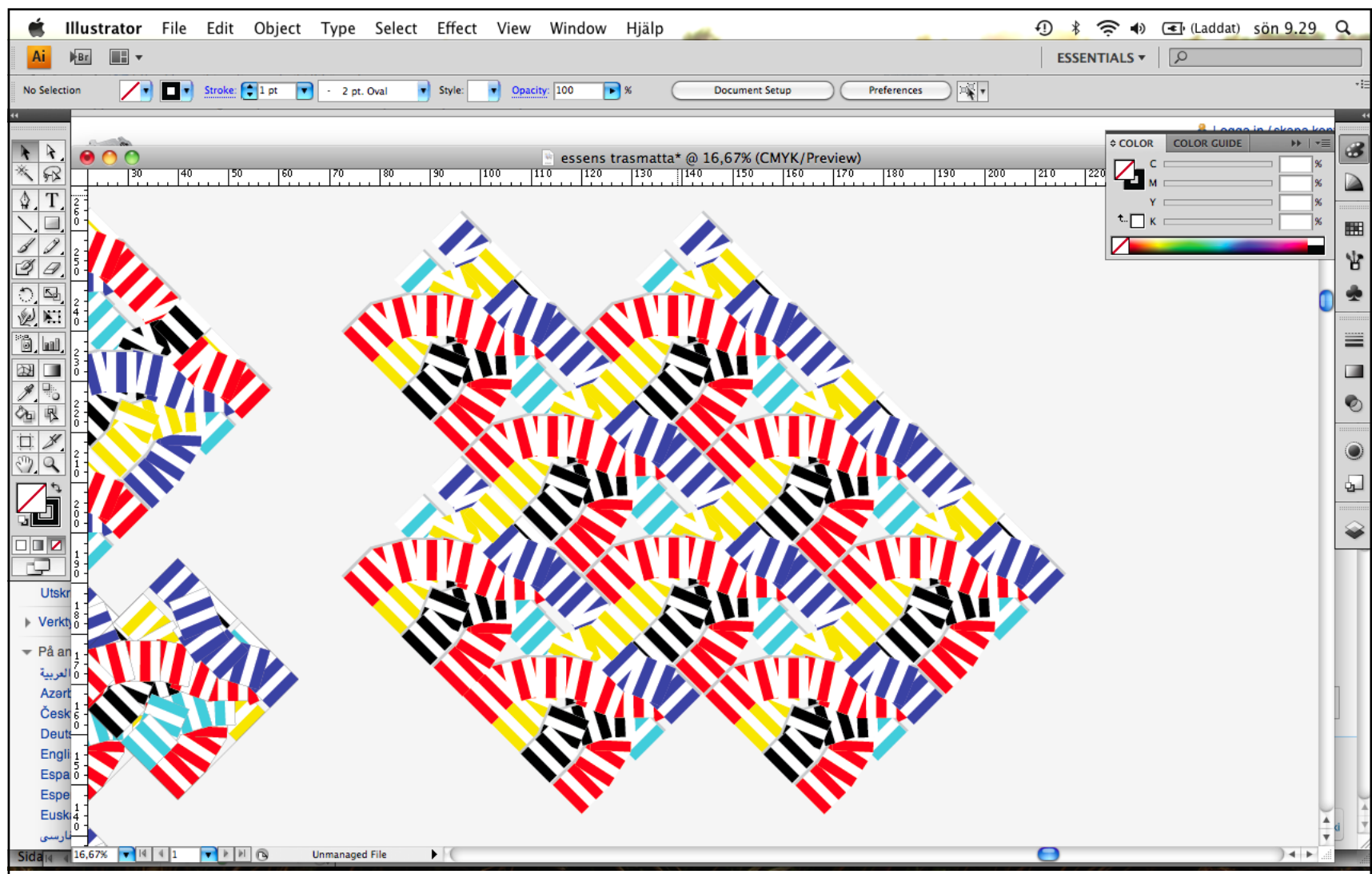
Konceptutveckling

Jag bestämmer mig för att arbeta vidare på konceptet B, Illusion av kontroll. Koncept A ratar jag eftersom det känns tråkigt och stramt, koncept C väljer jag bort för att det är för otydligt och svårt.

Eftersom att jag hittills endast skissat med ord och tankar är jag sugen på att sätta igång att skissa med pennan. I min projektplan har jag skrivit att jag vill skissa med teckning, kollage, modellering i lera, broderi, foto och tredimensionellt i textil. När jag börjar skissa med kollage och broderi märker jag att jag blir otålig och tycker att det går för sakta. Jag har någon slags bild av hur man bör skissa "på riktigt" och att skissa i ritprogram i dator ingår inte i på-riktigt-kategorin.

På första mittseminariet har jag en hög med framkrystade, handgjorda skisser och berättar hur jag resonerar kring mitt skissande. Mina klasskamrater och handledare lyssnar och upplyser mig om att det naturligtvis inte finns något rätt eller fel sätt när man skissar. Jag bestämmer mig där och då för att strunta i mina föreställningar om hur jag tror att jag bör skissa.

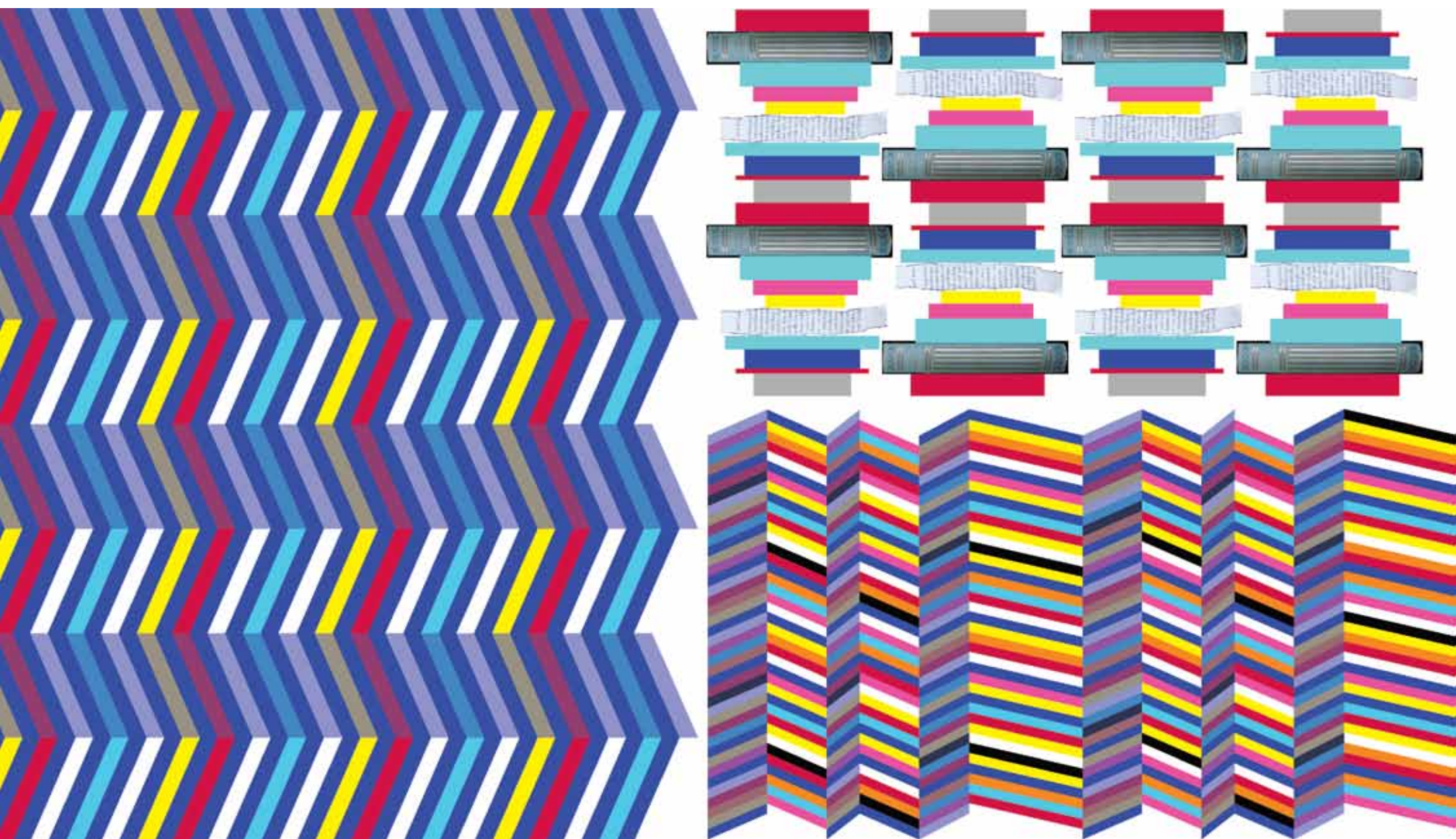
I ritprogrammet Illustrator skissar jag på olika mönsteridéer, eftersom att det uppenbarligen är viktigt för mig att kunna skissa fort och snabbt kunna testa mina idéer.

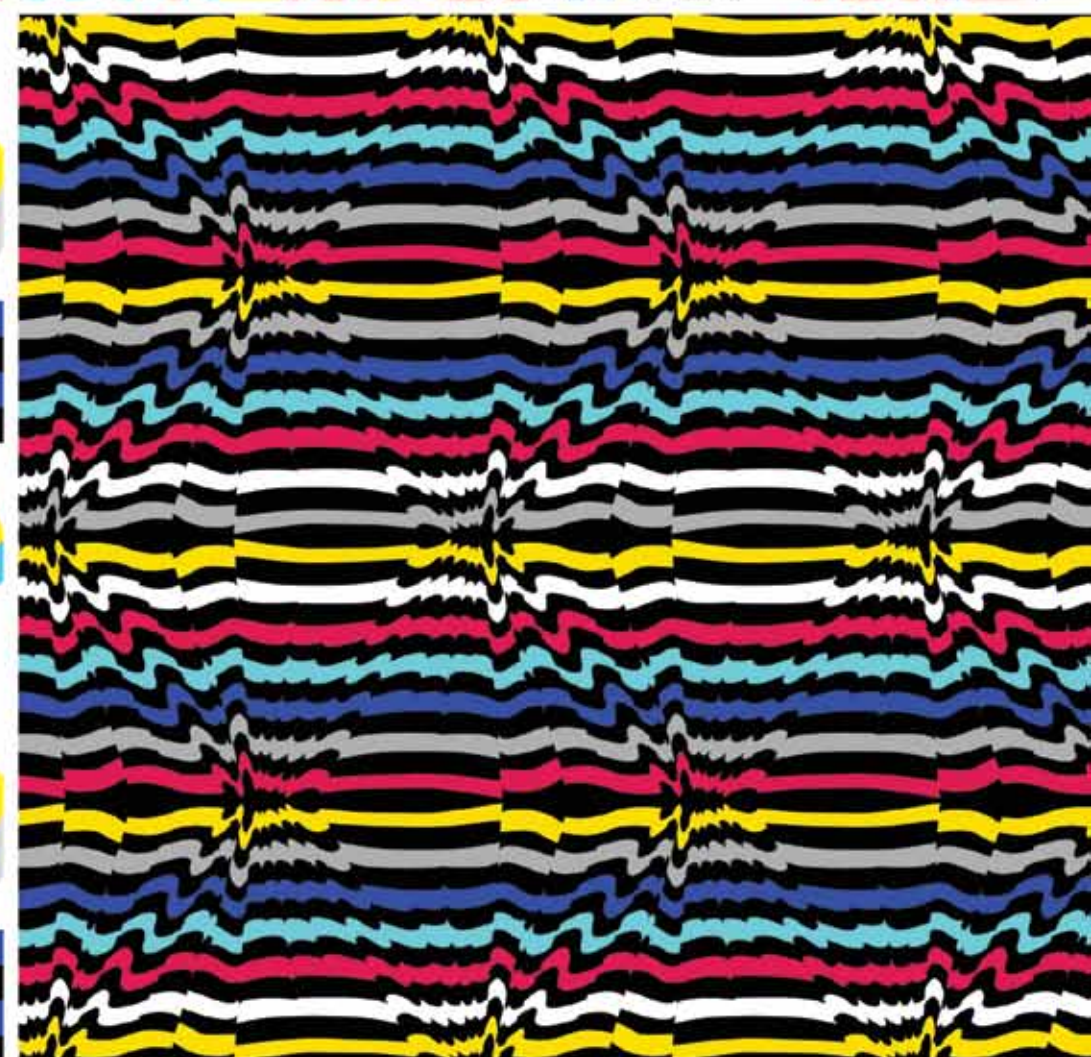
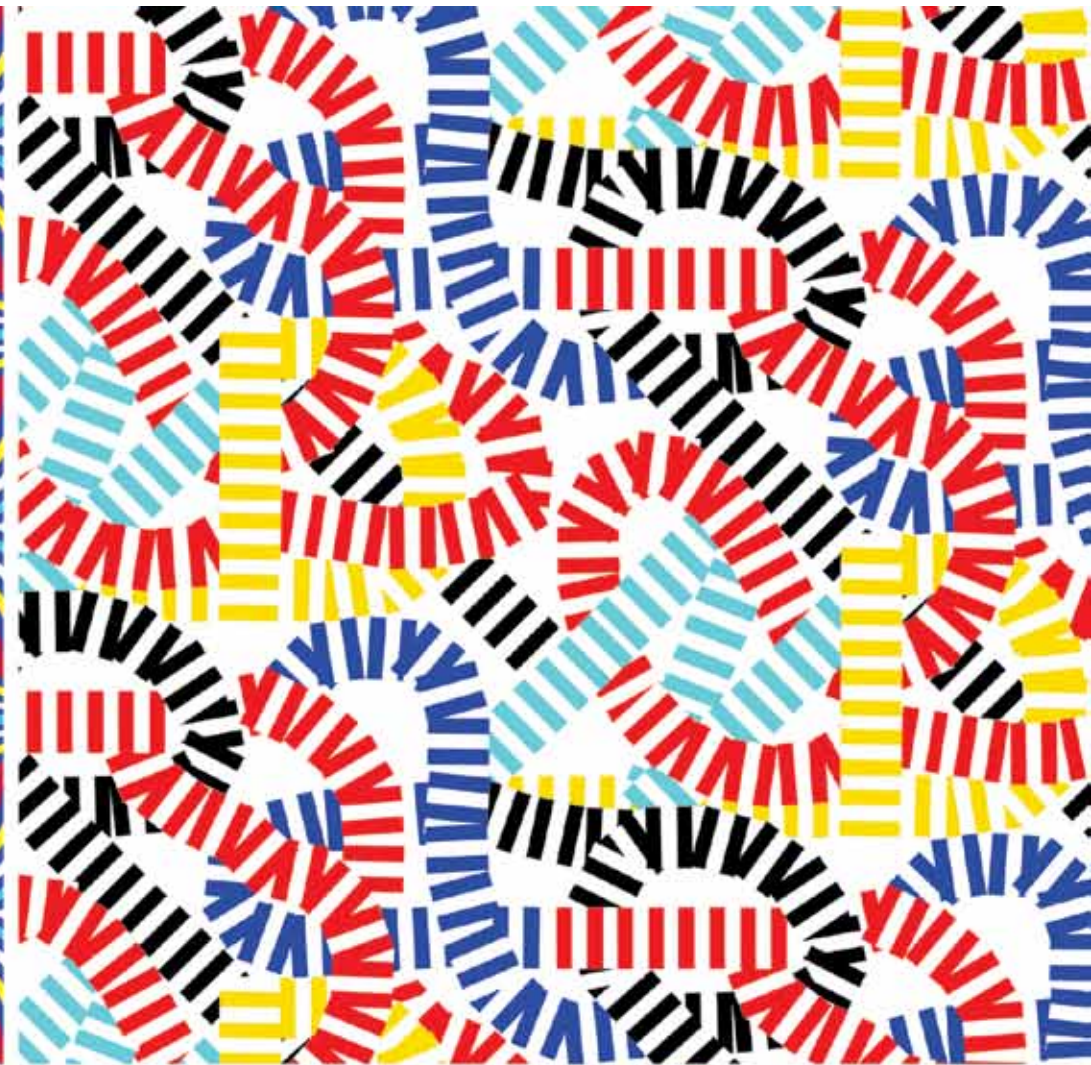
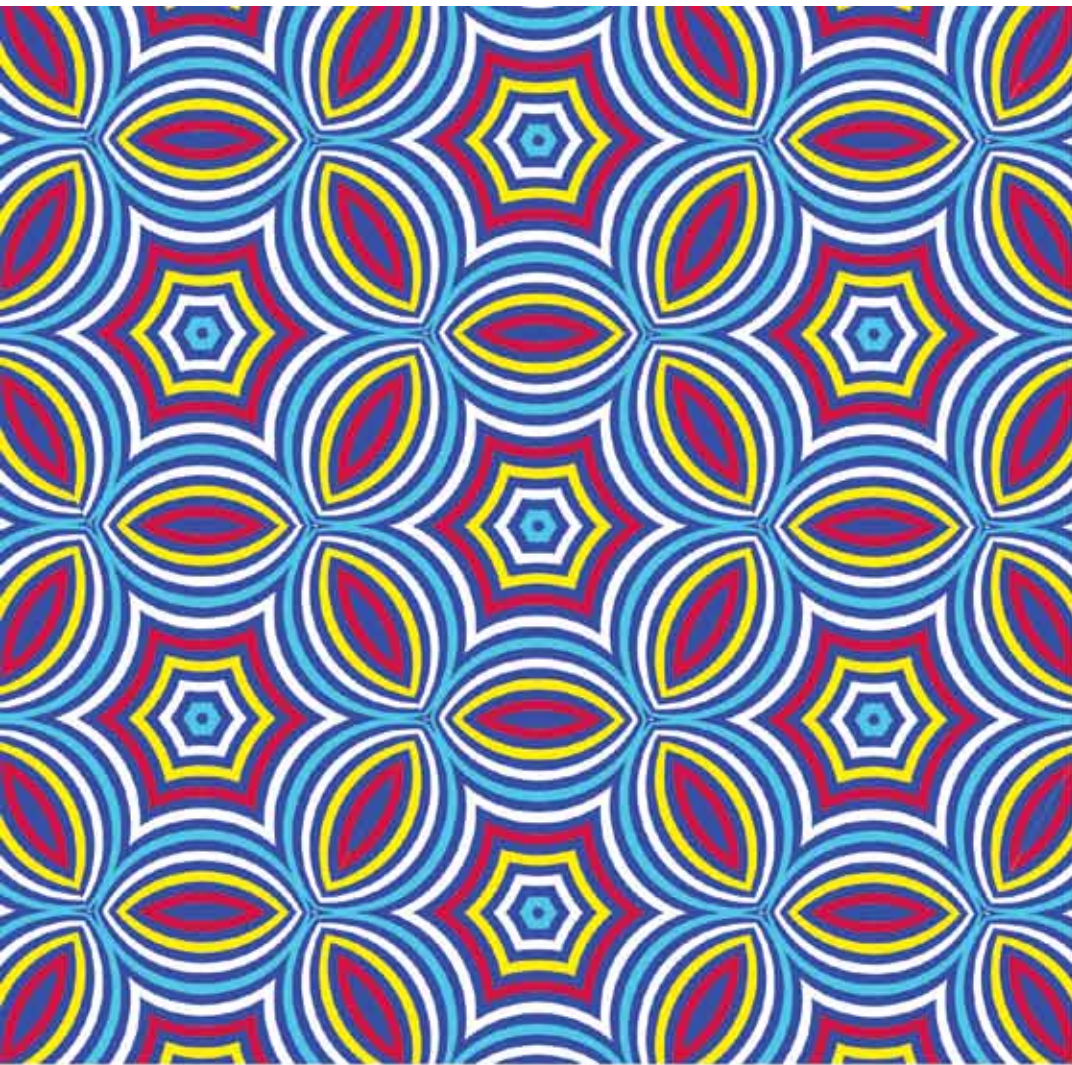

Efter att jag fått ur mig några mönsteridéer fortsätter jag med konceptutveckling. Inom ramarna för det valda koncept B tar jag fram tre koncept på primärt temat lura ögat och sekundärt temat rand. Detta för att jag märker att jag främst tänker på ränder och håller på att glömma mitt undertema. De tre koncept jag kommer upp med är:

1. Gömma ord och bokstäver i mönster
2. Kollage - mönster som både känns platta och tredimensionella, skuggor, platta fält, former, urklipp, foton.
3. Se randigt tyg genom glasprisma eller kalejdoskop, veckade och plisserade tyger.

Alla tre koncepten sätter igång mig och jag tar en och en halv arbetsdagar att till varje koncept skissa på mönster.

Sedan tar jag ett steg tillbaka, funderar och börjar sålla. De idéer som jag inte tycker stämmer överens med mitt grundkoncept (färgpaletten, moodboardet och målet) sållar jag direkt bort. Jag bestämmer mig för att lämna koncept 1, Gömma ord och bokstäver. Konceptet känns tunt och efter en och en halv arbetsdag har jag slut på idéer hur jag skulle kunna gå vidare. Jag får svårt att välja mellan koncept 2 och 3, och väljer att plocka med mig vissa delar ur båda när jag går vidare. Ur koncept 2 tar jag med mig mönster som både är platta och tredimensionella men lämnar kollageidén. Ur koncept 3 lämnar jag kalejdoskop och glasprisman, men fortsätter med idén om vikta tyger.

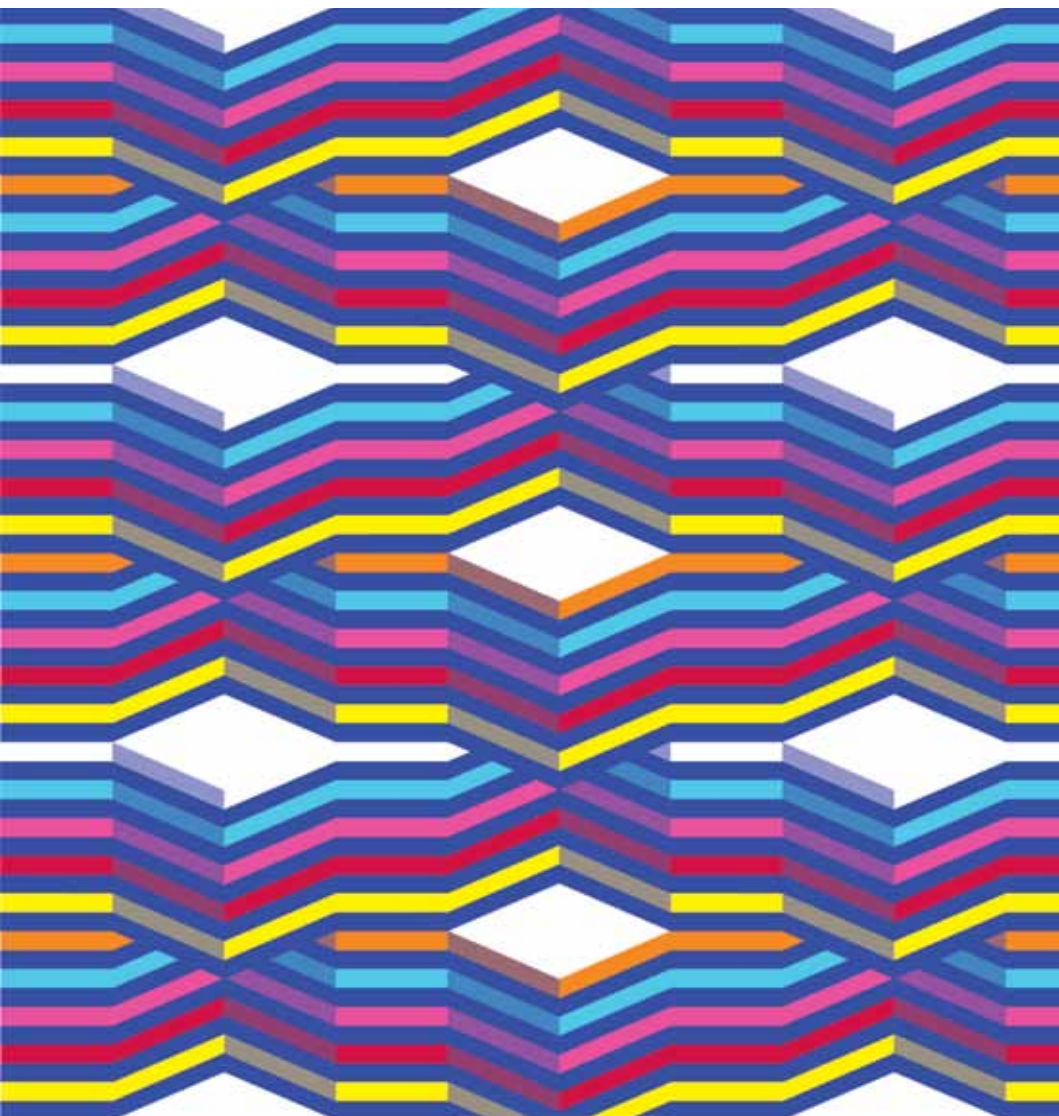
Realisering

Nu har jag frön till mina blivande mönster och fortsätter att skissa på dessa. Konceptet är klart och nu går jag in och arbetar och slipar på min mönster. Jag funderar över rapportering, färgställningar och mönstren tillsammans som kollektion.

Kollektion

När jag bestämt mig för att gå vidare med koncept 2 och 3 tar jag vidare skissidéer till första och tredje mönstret.

Första mönstret

Tredje mönstret

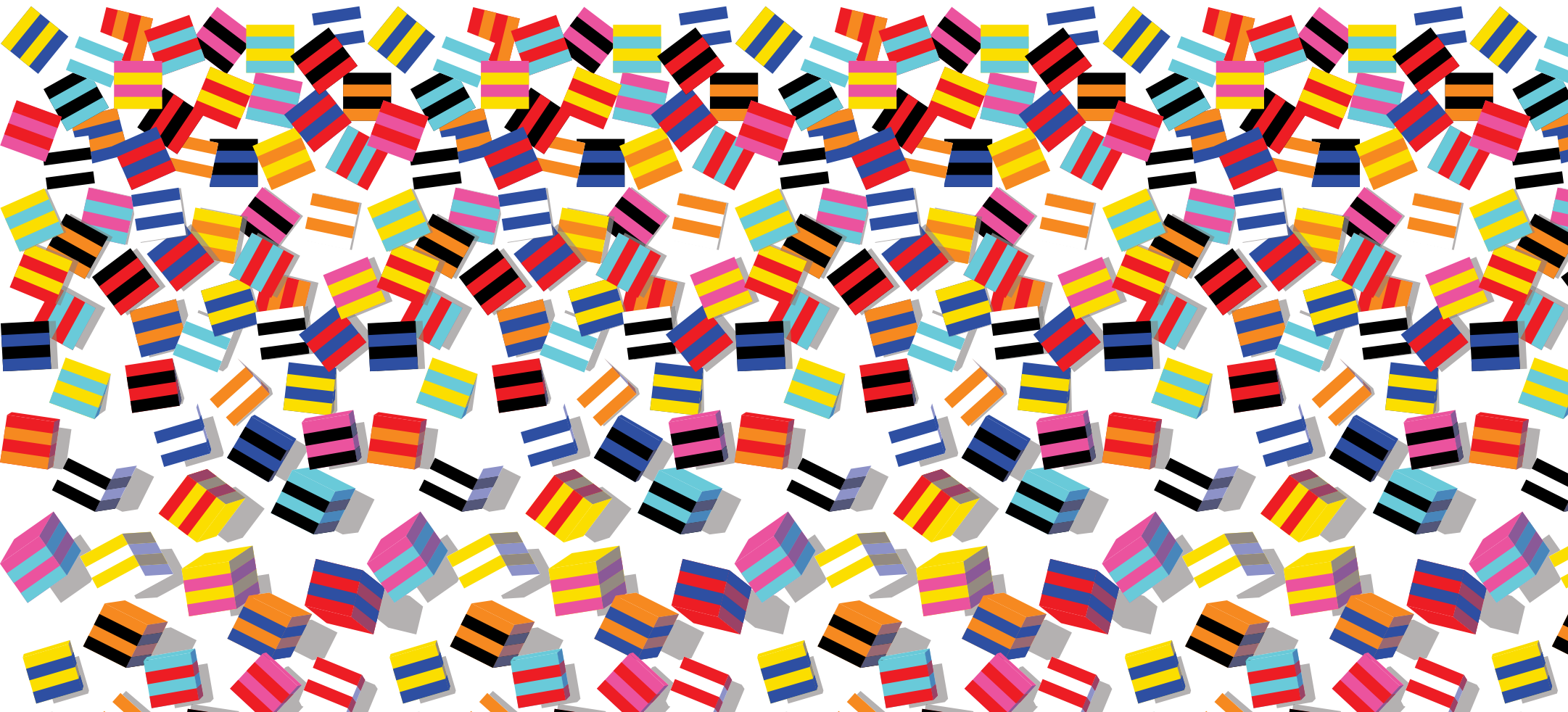

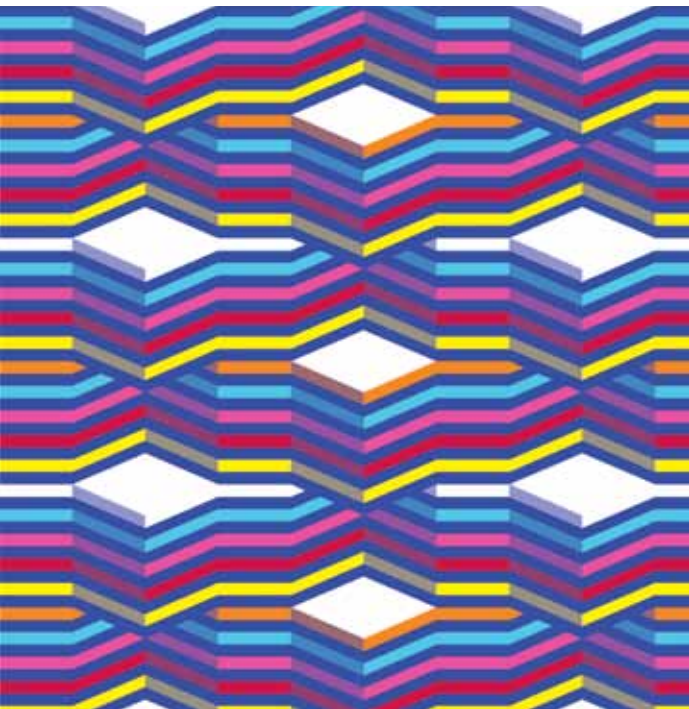
För att komplettera dessa två mönster och få ihop min kollektion behöver jag ett mönster som ska fungera som brygga. I högen med skisser från första delen av arbetet hittar jag en skiss med randiga kvadrater. När jag gjorde skissen ville jag arbeta med den minsta randiga byggstenen. För mig är något randigt när den tvåfärgade randrapporten upprepas två gånger. Jag funderar mycket i början av arbetet på vad en rand är och inte är. En tvåfärgad kvadrat känns just tvåfärgad och inte randig. En kvadrat med tre ränder känns mer som en flagga än randig. Men när man sätter fyra ränder på en kvadrat så känns den randig. Jag ville jobba med den minsta randiga beståndsdelen, en slags rand-atom.

I mönstret ville jag ta in idén ifrån koncept 2; mönster som känns både platta och tredimensionella. Jag ville även att det skulle ha den snurriga lekfullheten som finns i mönster nummer 3 samtidigt som det ska finnas samma kantighet som finns i mönster nummer 1.

Andra mönstret

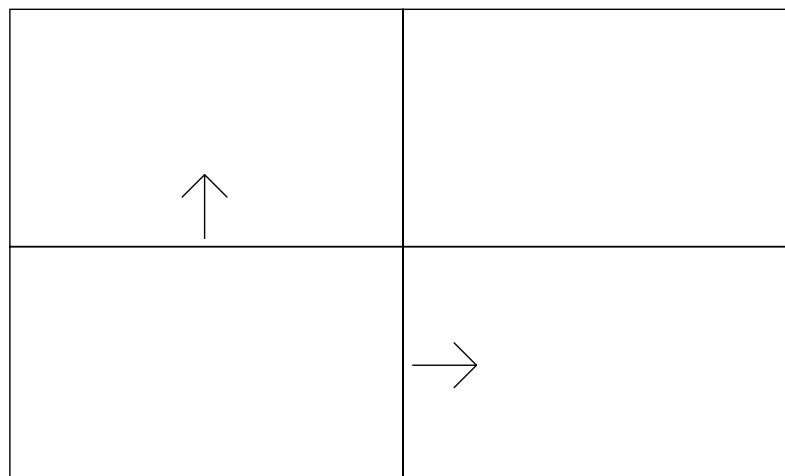

När jag har mina färdiga mönster framför mig tycker jag att nummer 1 och nummer 3 också hänger ihop, de har båda långa randiga remsor. I nummer 1 viker sig remsorna mekaniskt och exakt, i nummer tre slingrar de om varandra på ett mer okontrollerat sätt. Alla mönster kan umgås med varandra men har samtidigt olika uttryck.

Rapportering

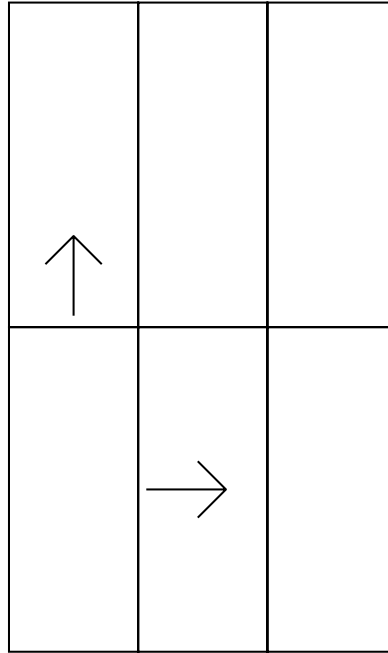
Eftersom att mina mönster ska digitaltryckas har jag endast tygets bredd att tänka på när det gäller rapportering, rapporthöjden kan vara oändlig. Digitaltrycksmaskinen fungerar ungefär som en skrivare som man laddar med tyg och färg. Man kan därför göra den upprepade rapporten så bred och hög som tyget man ska trycka på är brett och långt. Jag bestämmer att mina mönster ska rapporteras både på bredden och höjden, men på olika sätt. Jag väljer det rapporteringssätt som bäst gagnar det uttryck som jag vill få fram i varje mönster.

Det första mönstret är ett strukturerat mönster med djup. Där väljer jag att göra en rak rapportering både på bredden och höjden. Jag testar med halvförskjuten rapportering på höjden och bredden men då förlorade mönstret sitt exakta och symmetriska uttryck. Rapport höjd: 18 cm, rapportbredd: 29,8 cm.

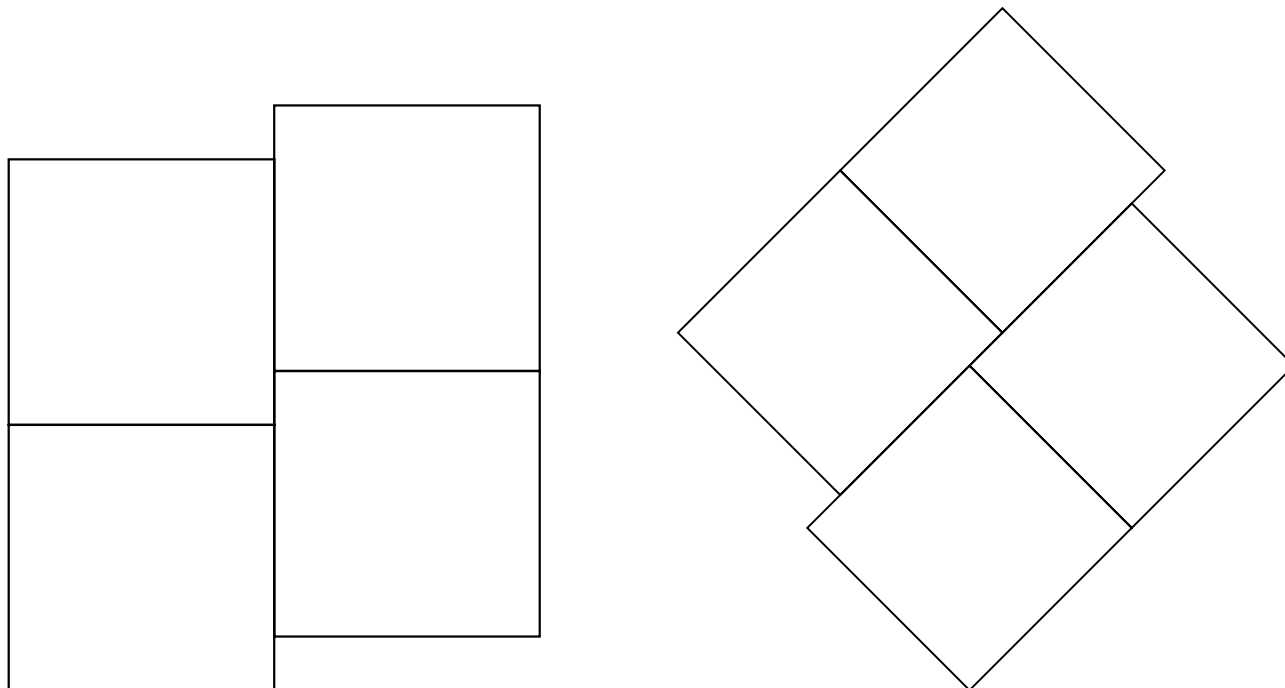
Mitt andra mönster har även det rak rapportering på bredd och höjd. Tanken med det mönstret är att det ska se ut som att det går horisontella vågor i en samling randiga kuber där de på vissa ställen är helt platta och sedan gradvis blir mer och mer tredimensionella för att sedan återigen bli plattare och plattare. När jag gör mönstret och dess rapport, bygger jag det uppifrån och ner. Att förskjuta rapporteringen skulle förstöra hela mönsteriden så därför blir det rak rapportering.

Rapporthöjd: 113 cm, rapportbredd: 45,2 cm.

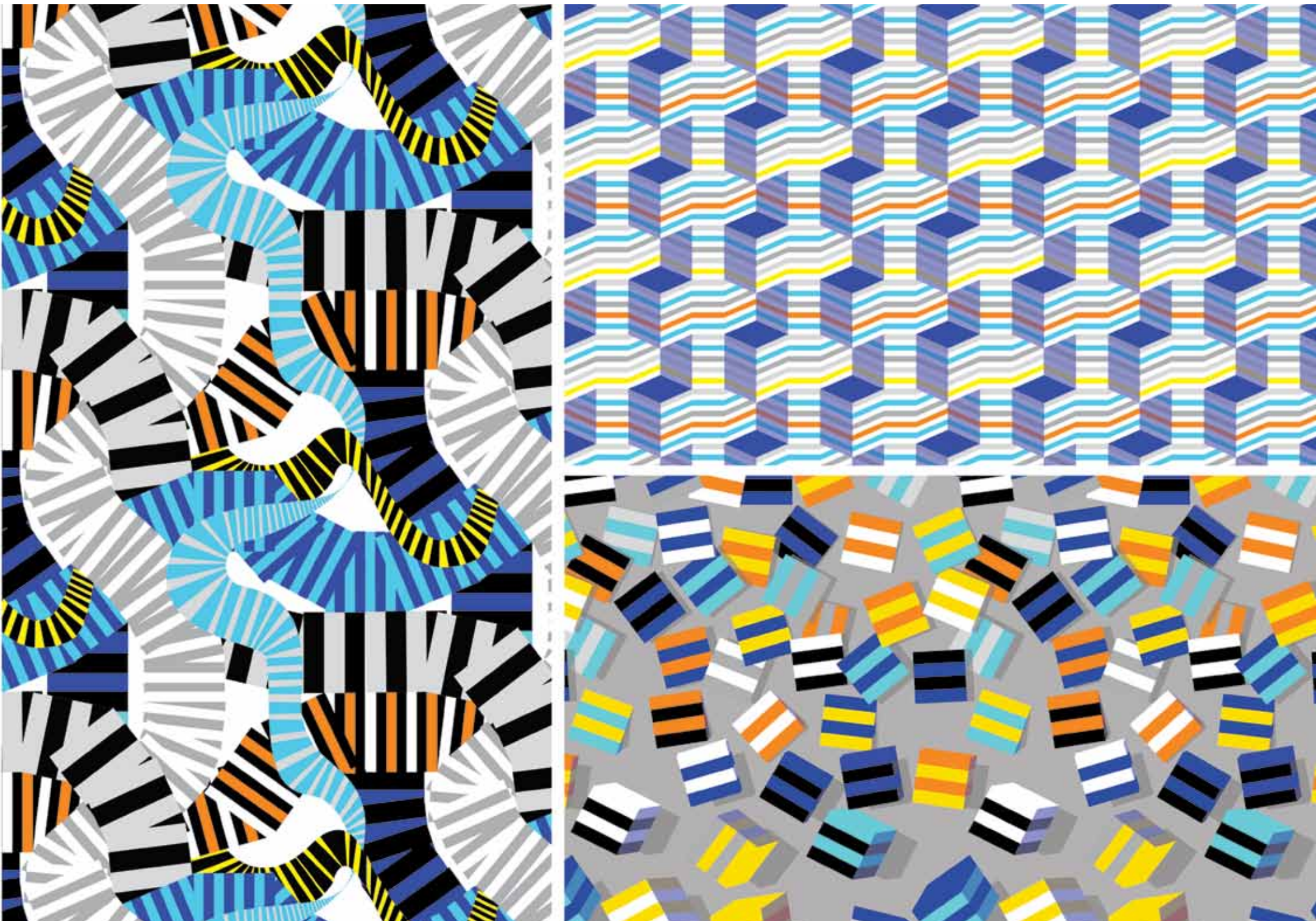
Det tredje mönstret är en femtedelsförskjutet på höjden och sen roterat 45 grader. Jag vill att mönstret ska ha ett rörigt, myllrande och vindlande uttryck, därför valde jag bort rak rapportering som kan bli ganska uppenbar. Jag tänker på och planerar rapportering av mönstret redan innan jag sätter igång att skissa eftersom att jag från början vet vilket uttryck jag söker.

Rapporthöjd: 99,2 cm, rapportbredd: 99,5 cm.

Färgställningar

När jag gör första utkastet på mina mönster så tänker jag på lekfullheten som jag vill ha och frossar i alla glada, kulörstarka färger. Uppbackningsfärgerna använder jag på ställen som inte ska uppfattas som en färg utan något annat till exempel skuggor. Efter ett tag blir jag trött på alla färger och jag bestämmer att andra färgställningen till samtliga mönster ska jag försöka göra så lugn som möjligt men samtidigt fortfarande använda mig av den ursprungliga färgskalan. Jag upptäcker när jag endast använder mig av mörkblått, svart, vitt och de två grå färgerna att det blir tråkigt och för vuxet. Jag bestämmer mig för att ta in gult, orange och turkos för att liva upp mönstret men försöker samtidigt behålla den lugna tonen. Jag kallar de båda färgställningarna moll och dur.

Digitaltryck och material

Redan från början bestämmer jag att min kollektion ska digitaltryckas. Digitaltryck är ett relativt nytt trycksätt och erbjuder större frihet i trycket. I andra trycksätt som screentryck och rotationstryck, måste rapporten anpassas till höjden och bredden på schablonen genom vilken färgen pressas igenom ner på tyget. Med digitaltryck kan rapporten vara så bred som tyget man ska trycka på är brett, och höjden på rapporten kan vara oändlig. Digitaltrycksmaskinen fungerar ungefär som en skrivare, man laddar tryckmaskinen med färg och tyg och skriver sedan ut på tyget genom en dator.

På Textilhögskolan finns en Mimaki Textile Jet Tx2-1600 som laddas med reaktiv färg. Med reaktiv färg kan man trycka på naturmaterial som bomull och siden. Färgen på det tryckta tyget fixeras först genom ångning och sen tvätt i hög temperatur. Färgen tränger in i själva fibern och gör att tyget tål många tvättar utan att förlora färg.

När det är dags att börja trycka har jag redan provtryckt på dupionsiden, bomullssammet och habotaisiden. Jag har från början en ganska tydlig vision av vilka material jag vill använda, och är speciellt intresserad av bomullssammet. Att mina mönster ska tryckas på olika material har hela tiden varit självklart eftersom de har så egna uttryck.

Bomullssammet

Habotaisiden

Dupionsiden

provbit

provbit

provbit

Till första mönstret som är symmetriskt och precist väljer jag att trycka på en vara där det blir skarpa kanter och hörn, så att mönstret inte tappar sin krispiga exakthet. Valet faller på en tunn bomullstoile.

provbit

På favoriten bomullssammet trycker jag mönster nummer två. Mönstret påminner mig om engelsk konfekt som jag förknippar med min barndom. Åttiotalist som jag är förknippar jag även sammet och plysch med min barndom. Jag tycker att sammeten tar bort lite av kantigheten i mönstret och helhetsintrycket blir snällare. Kanter och hörn blir inte lika exakta som om jag skulle tryckt på en slätare och mer glansig yta.

provbit

Till tredje mönstret väljer jag en förpreparerad ganska rejäl bomullssatin. Jag väljer att trycka på baksidan som är lite randig. Ursprungsidén till mönstret var att många trasmattor skulle ligga slingrade om varandra i en hög. Jag tycker att strukturen i baksidan av bomullssatinen påminner lite om trasmattor fast i mycket mindre skala. Jag vill inte trycka mönstret på något material som är för glansigt, tunt och slinkigt. Jag vill ha en stadig vara med grövre struktur. Hela kollektionen består nu av tre olika bomullsvaror.

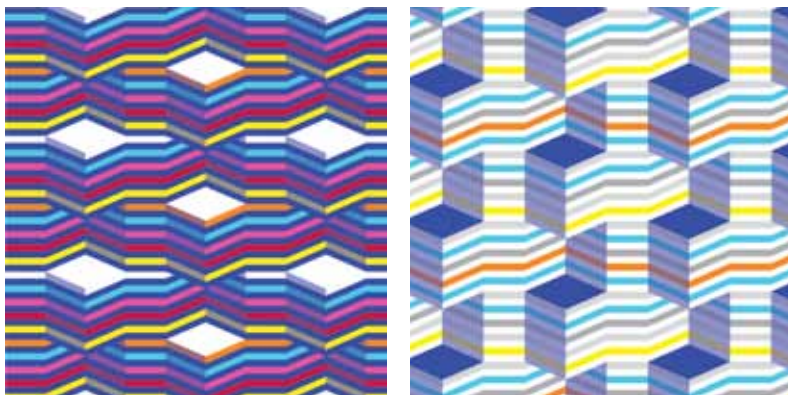
probit

PRESENTATION OCH KOMMUNIKATION

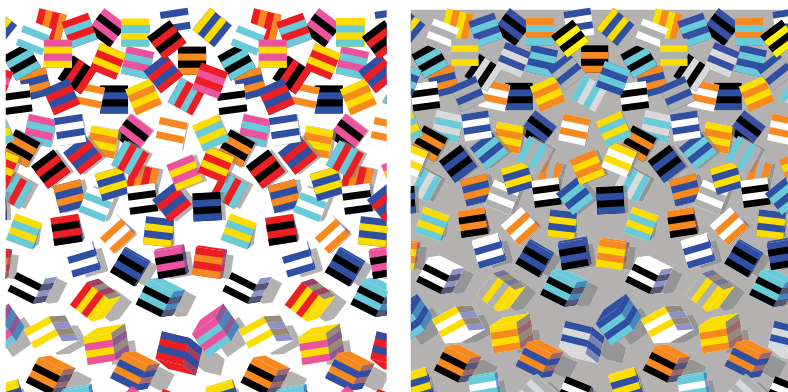
I den sista fasen arbetar jag med hur jag vill kommunicera mitt koncept och hur jag vill exponera mina textilier på examinationen. Eftersom att jag är trogen känslan i mitt grundkoncept (energi, glädje och lekfullhet) funderar jag på hur jag får fram den känslan på examinationen, på examensutställningen och i produktfoton.

Döpa mönster

När jag har skissat på mina mönster har jag plötsligt börjat lyssna på sådan musik som fanns runt mig i min barndom, musik som jag inte själv aktivt valt att lyssna på men som jag, när jag väl lyssnar, starkt förknippar med min barndom. Min barndom förknippar jag också med glädje och lek, som ju också är känslan jag vill få fram med min kollektion. Tommy Nilssons *En dag* gick varm på radion sommaren 1989 då jag var 6 år, Samantha Fox *Touch me* spelades idogt hos min dagmamma under flera år under senare delen av 1980-talet och Lena PHs *Kärleken är evig* lika så. När jag hör dessa låtar idag kommer min barndom tillbaka till mig och jag blir glad. Därför valde jag att döpa mina tre mönster efter de, för mig, tre viktigaste artisterna från mitt åttiotal och barndom.

Lena

Samantha

Tommy

Presentation

Jag vill att man tydligt ska kunna se mina mönster och förnimma den glada känslan i kollektionen. Jag väljer att bokstavligen blåsa liv i kollektionen genom att placera fläktar bakom de upphängda textilierna. Att kollektionen består av tre olika textilier understryks genom att de rör sig olika mycket i vinden. Tillsammans dansar de tre textilierna, samtidigt som betraktaren enkelt kan se mina mönster.

I mina foton vill jag verkligen trycka på glädje och lekfullhet. Jag låter modellerna skutta över en solig gräsmatta, hållandes mina textilier över huvudet som då fladdrar efter som härliga färgglada svansar. Jag tar närbilder så att betraktaren ska få en känsla för texturen och materialet. Bilder på textilierna när de hänger bredvid varandra tar jag också för att få fram kollektionen som helhet, samt för att betraktaren tydligt ska kunna se varje mönster.

Foto Jan Berg

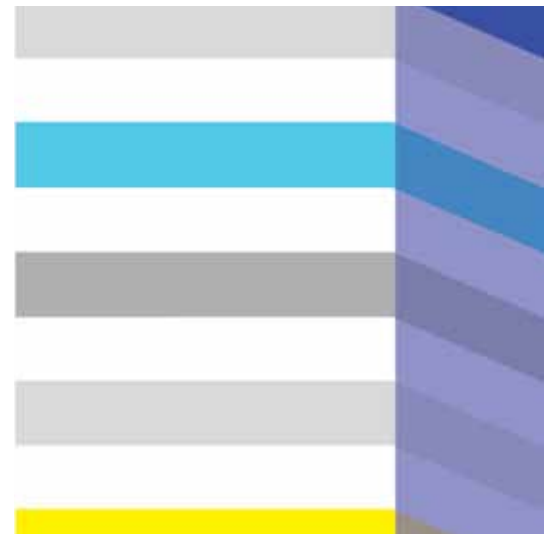
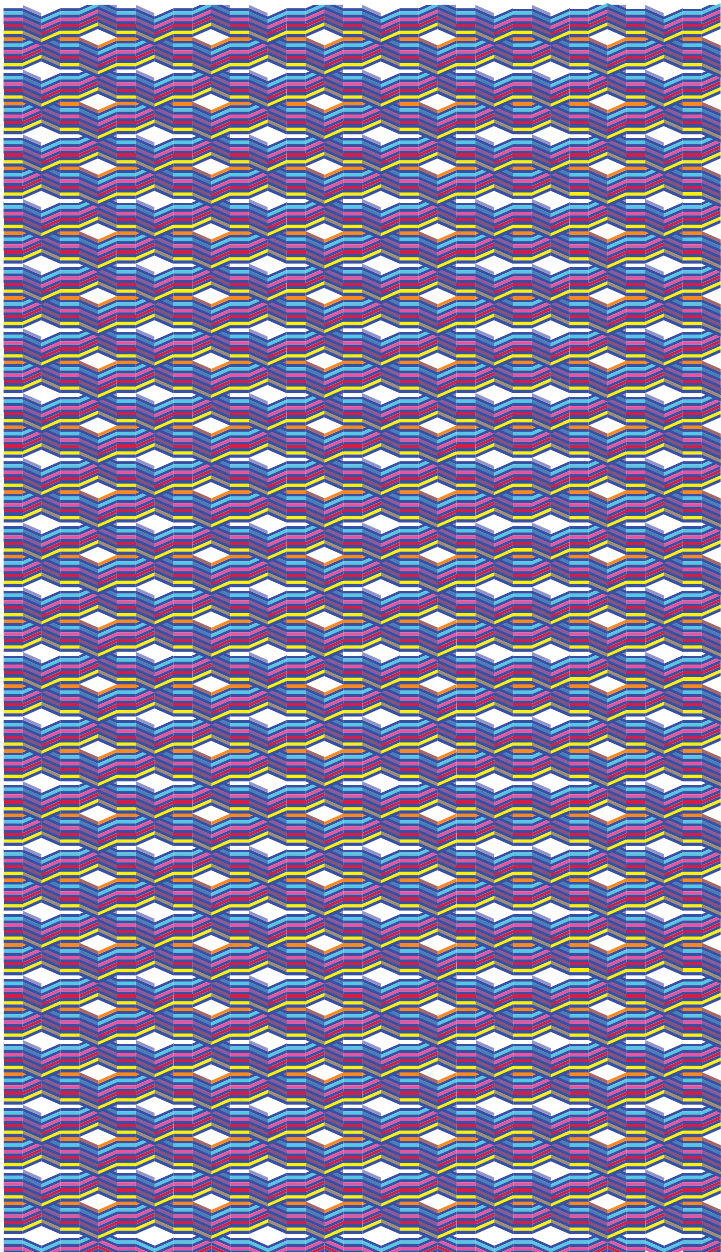
Foto Jan Berg

RESULTAT

I kollektionen Blandband ingår tre mönster: Lena, Samantha och Tommy.

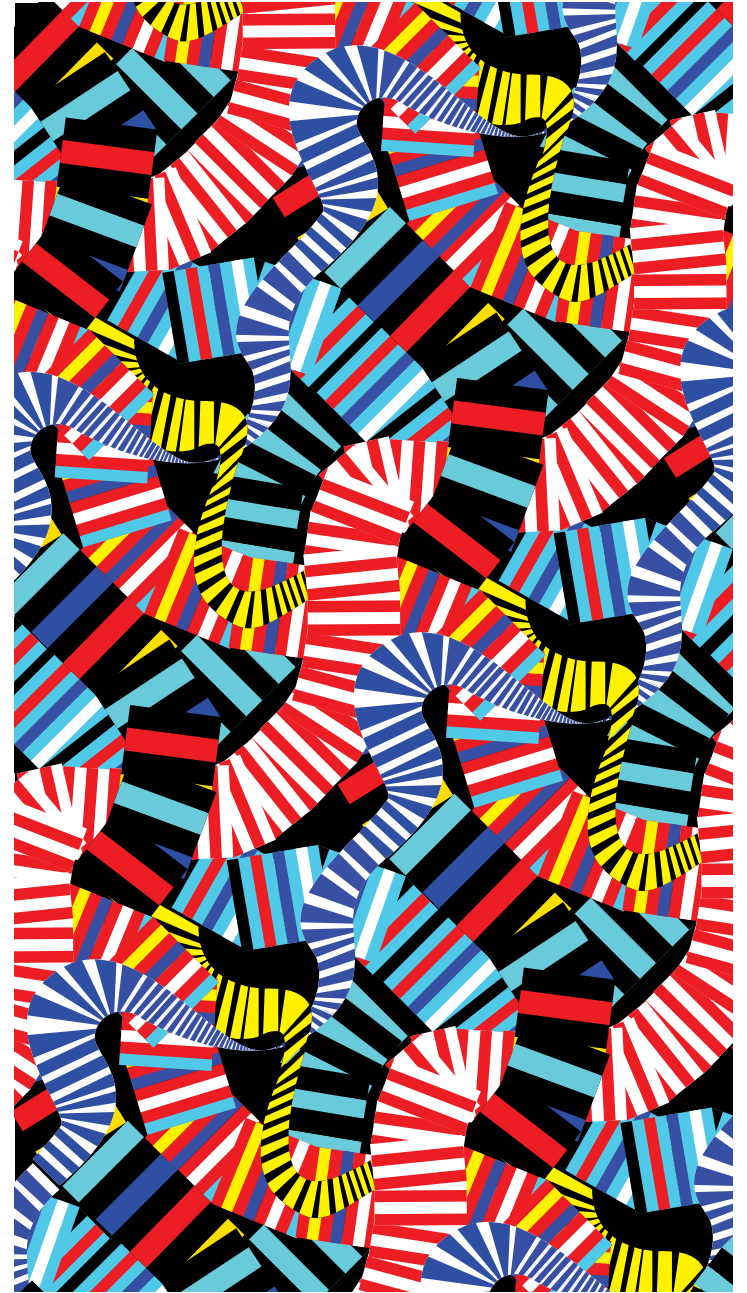
Lena

Skala 1:1

Skala 1:1

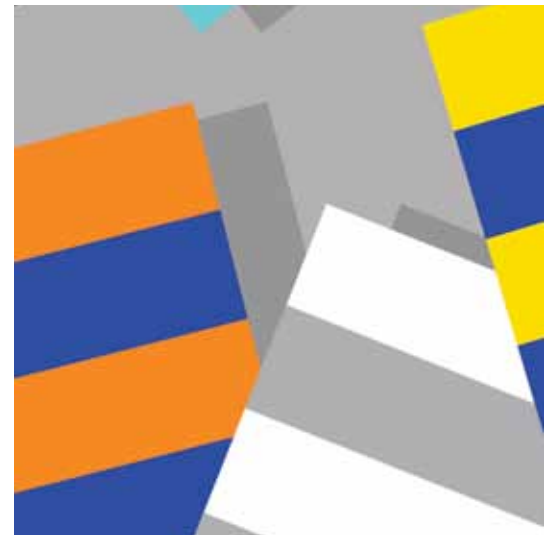
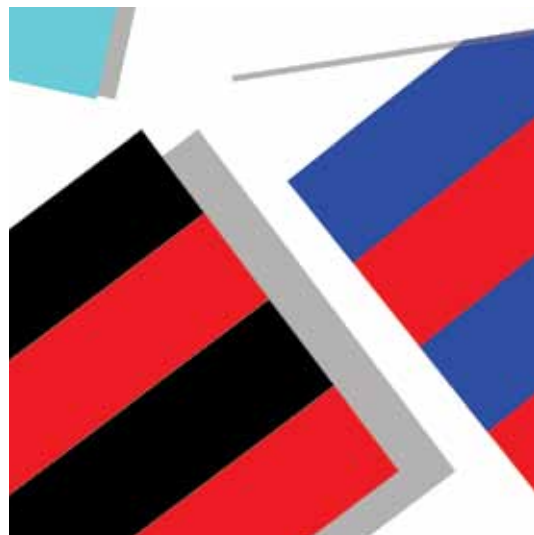

Tommy

Samantha

Skala 1:1

DISKUSSION

Under arbetet har jag flera gånger undrat hur det ska gå och vad det ska bli. Efter tio veckors arbete står jag med en kollektion digitaltryckta textilier på temat rand och lura ögat vilket var målet med arbetet. Jag är nöjd med vad jag under begränsad tid åstadkommit. Färgerna i mina mönster tycker jag känns precis så glada och lekfulla som från början var min avsikt. Kollektionen innehåller det som jag från början satte som mål: ränder, lura ögat, glada färger samt en energisk och lustfylld känsla. Alla mönster kan umgås med varandra men har samtidigt olika uttryck, vilket är precis det jag ville med min kollektion. Om mer tid funnits hade jag gärna velat fila och slipa mer på varje mönster, och även utöka min kollektion med fler mönster.

Att ha en designmetod att arbeta efter har varit tryggt, men ibland har jag tvivlat på resultatet. Jag vill gärna gå händelserna i förväg och se resultat direkt, fast jag borde veta bättre och våga lita på min metod. Då vet jag att alla bitar kommer med och kan koncentrera mig på själva designarbetet. Arbetsdagboken har varit ett bra verktyg både under och efter arbetet när den här rapporten ska skrivas. Under arbetet har jag hela tiden kunnat gå tillbaka och läsa vad jag har gjort och hur jag har tänkt när jag vid olika tillfällen varit fundersam. Det har också varit bra att ha en dokumenterad bekräftelse på att arbetet går framåt, då det vissa dagar inte känts så. Jag har av det här arbetet lärt mig att välja den skissmetod som mest tilltalar mig, och strunta i mina föreställningar om vad jag bör ha för skissmetod.

Att ta hjälp när man kört fast istället för att kämpa på är ytterligare en värdefull lärdom. Ungefär tre veckor in i arbetet hade jag helt fastnat men fortsatte ändå krampaktigt att skissa för hand. På mittseminarium 1 lade jag korten på bordet och berättade hur jag kämpade. Jag fick då hjälp av mina klasskamrater och handledare med hur jag skulle kunna tänka, förslag på olika sätt att arbeta vidare och stöd i att strunta i mina egna förutfattade meningar om skissmetod. Jag lyssnade och tog till mig råden, och efter det började examensarbetet igen vara något roligt och lustfyllt för mig. Jag har ibland under arbetet känt frustration över att jag måste ta mig igenom en fas för att komma till nästa, men har tack vare min handledare hela tiden hållit mig till min designmetod.

En lugn arbetsmiljö är något som jag under arbetet insett är väldigt viktigt för mig. Jag har mest arbetat hemma när jag har skrivit och skissat, då det i skolan hela tiden blir avbrott och jag tappar fokus. Att ha en genomtänkt projektplan att hålla sig till som man utformar i början av projektet är också, precis som lugn arbetsmiljö, väldigt viktigt för mig. Då kan jag hela tiden i projektet navigera vart jag har varit, var jag är och vart jag ska.

Möjlig vidareutveckling

Jag beskriver i mitt begränsningsavsnitt att jag inte riktat min kollektion mot en speciell målgrupp och inte arbetat med att göra kollektionen säljbar. Om man skulle arbeta vidare med min kollektion skulle det vara intressant att forma den för en kommersiell publik och då blir en målgruppsformulering nödvändig. Kollektionen passar för hemmiljö då den genomgående är tryckt på bomull. På textilier till offentlig miljö ställs krav på brandsäkerhet, nötning och solljus, krav som inte mina bomullstextilier uppfyller. För att få lönsamhet i storskalig produktion måste mönstren förmodligen tryckas med plan- eller rotationstryck, då digitaltryck är dyrare än båda tidigare nämnda trycktekniker. Omarbetning och anpassning av mönstren till trycktekniken blir då nödvändig.

Mitt examensarbete visade sig bli en back-to-basics-kollektion för mig. Randen är och har varit min eviga favorit av mönstringssätt. Valet av färger blev mina favoritfärger som jag ständigt återkommer till, och som jag förknippar med min barndom. Min barndoms musik blev bakgrundsmusik under arbetet och fick även komma med i resultatet då jag namngav mina mönster. Färdig eller trött på ränder blir jag nog aldrig. Snarare har randkärleken fördjupats.

KÄLLOR

Referenser

Pastoureau, M. (1998). Ränder rändernas och de randiga tygernas historia. Stockholm, Symposion.

Hampshire, M & Stephenson, K. (2006). Stripes communicating with pattern. Mies, Rotovision SA.

Litteraturlista

Kristoffersson, S. (2009) Kultur på tvären. Svenska Dagbladet, 25 juli.

Tiogruppen - www.tiogruppen.com 2011-05-07

Paul Smith - www.paulsmith.co.uk/ 2011-05-07

Sonia Rykiel - www.soniarykiel.fr/ 2011-05-07

Chanel - www.chanel.com 2011-05-07

Jean-Paul Gaultier - www.jeanpaul-gaultier.com/ 2011-05-07

Designers Guild - www.designersguild.com/ 2011-05-07

http://sv.wikipedia.org/wiki/Daniel_Buren 2011-05-07

http://en.wikipedia.org/wiki/Bridget_Riley 2011-05-07

http://en.wikipedia.org/wiki/Felice_Varini 2011-05-07

Tack till:

Anne Britt Torkildsby
Helena Engarås
Catrin Tammjärv
Maria Stavåsen
Lis Sveningsson
Tonje Kristensen
Nina Kristensen
Rasmus Kristensen
Jan Berg
och
mina klasskamrater

